

[Ole Bjørn Kraft.]

Hele Forsvarsministerens Argument bryder sammen, hvis det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Opfattelse skal forstås saaledes, som det her er sagt. Det ærede Medlem Hr. Rager, som jeg ser ryster paa Hovedet, havde Lejlighed til at udtale sig om denne Sag under et Interview, som han havde paa „Berlingske Tidende“ med Redaktør Blædel. Her bestred han, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen havde udtalt sig saaledes. Jeg foretrækker at høre det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens egen Mening om denne Sag, for jeg finder, der er særdeles god Overensstemmelse mellem, hvad det ærede Medlem udtalte i Handels- og Kontoristforeningen og hvad han har sagt og skrevet i det Tidsskrift, han udgiver, „Tidens Stemme“.

Men selv om det ærede Medlem Hr. Rager mener, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ikke har udtalt noget saadant, vil han dog ikke være i Stand til at afvise, hvad de unge Radikale har sagt om dette Problem. Hvis den ene Uoverensstemmelse ikke er tilstrækkelig, er det uhyre let straks at finde en anden, for der hersker inden for Regeringspartierne og inden for de enkelte Regeringspartier i Øjeblikket den mest forvirrende Uoverensstemmelse i Grundanskuelserne, i Betragtningerne, i Formaalet med deres Politik. Det kan dokumenteres fra Sag til Sag, at der, hvis man tager ærligt og redeligt paa det, er en utrolig teoretisk Modsætning mellem de Standpunkter, man hævder.

Lad mig nævne den Resolution, som de unge Radikale vedtog paa deres Delegeretmøde i Ringkøbing i Sommer. Punkt for Punkt er denne Resolution vendt imod Regeringens Politik, Punkt for Punkt angriber den Regeringen, saavel for de Love, man har vedtaget, som i det hele taget for den Politik, man har ført. Næsten uden Omsvøb siger denne Resolution, at de to Regeringspartier, efter at de har faaet den fulde Magt, har svigtet alle de radikale og demokratiske Anskuelser og Standpunkter, som de er kommet til Magten paa, og gennemført en Politik og taget Ansvar for Love, som den radikale Ungdom fordømmer.

Jeg kunde nævne Punkt for Punkt, men jeg skal holde mig til det Spørgsmaal, jeg her er inde paa, Spørgsmaalet om Forsvaret. Der udtrykker de uden Omsvøb deres store Utilfredshed med den gennemførte Militærordning. De kræver den radikal-socialdemokratiske Politik ført tilbage til Stillingen før 1914, med Afskaffelse af Forsvaret og

Militæret afløst af et Vagtværn. De kræver den tvungne Værnepligt afskaffet o. s. v. o. s. v. Klart og tydeligt en fuldstændig Fordømmelse af hele den Politik, som det radikale Parti her i Tinget har givet sine Stemmer.

Stor og øjeblikkelig Virkning skal man maaske ikke tillægge denne Erklæring, men hvor ligegyldig den nu kan være for os andre, hvor ringe Vægt vi nu kan lægge i Betydningen af en Vedtagelse paa et radikalt Landsraadmøde, er der dog nogle i denne Sal, som ikke kan være ligegyldige, og som ikke har Lov til at smile overlegent og haanligt ad, hvad de unge Radikale har vedtaget paa Landsraadmødet, og det er de højtærede Medlemmer af det radikale Parti og de højtærede radikale Ministre i Ministeriet Stauning—Munch. Hvor ofte har de ikke i en Sag, naar en ung Konservativ havde udtalt sig, naar den konservative Ungdomsbevægelse havde vedtaget en Udtalelse, som de mente stod i Modstrid med, hvad Partiet ellers mente, staaet paa denne Talerstol — jeg kunde citere Tale efter Tale — og sagt: Nu maa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtale sig, nu maa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tage Stilling, nu er det nødvendigt, at det ærede Medlem rydder op i den K. U.-Bande, der omgiver ham!

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er aldrig veget tilbage for klart og utvetydigt at sige sin Mening om de Udtalelser, der er fremkommet fra K. U. Men nu er Øjeblikket kommet, da det er nødvendigt at faa at vide, hvad det ærede Medlem Hr. Steen, Partiets politiske Ordfører, hvad den højtærede Indenrigsminister, den højtærede Undervisningsminister og den højtærede Udenrigsminister mener om den Resolution, som enstemmigt blev vedtaget paa de unge Radikales Landsraadmøde.

Jeg spørger ikke: Hvad vil Regeringen? Vi ved det jo, vi har hørt det saa ofte, Regeringen vil, hvad Partierne kan blive enige om. Jeg tror, det bliver mindre og mindre, de kan blive enige om, og jeg er sikker paa, at det Program, som de unge Radikale her har udkastet, kan de ikke blive enige om inden for Regeringen, det ligger alt for langt til venstre for, hvad Socialdemokratiet mener i Dag. Men jeg spørger de ledende Mænd i det radikale Parti: Er de enige med deres Ungdom i, at saaledes maa Maalet sættes, at her er den Retning angivet, hvorefter de vil arbejde inden for Regeringen, her er den Tendens tydeligt kommet til Orde, som det er den højtærede Indenrigsministers,